

Suplement especial de L'Actual elaborat pels joves

'a jove

“Falta una mica més de conscienciació, més sensibilitat, més respecte pels animals”

Estel Ramoneda

Em presento. Li dic que sóc de l'Actual Jove i que estic interessada en l'associació ADA (Associació per a la Defensa dels Animals) per elaborar el meu reportatge. No li explico el perquè de la meua tria, per què vull parlar més d'ADA i de la Isabel que de mi mateixa. No tinc més temps per presentacions, així que comencem.

-Sabem que ADA és una associació de defensa animal, però què és ADA per a vosaltres? Alguna anècdota que us hagi canviat la vostra manera de pensar sobre els animals?

-El que fem és treballar cada dia amb animals que poden necessitar ajuda, sobretot amb els animals que estan al carrer, en una situació més vulnerable, animals que han sigut o estan sent maltractats... Els nostres casos són molt diversos. Cada dia hi ha casos.

Jo vaig deixar un “Vaja...”, pensant que deu ser dur per ADA pensar que hi ha més de 365 animals maltractats a l'any, un per a cada dia... Suposo que el sentiment d'impotència que senten al saber que mai podrien ajudar-los a tots, és ben fort, encara que, tot i això, fan el que poden amb els animals que sí que poden ajudar.

-Rebeu molt respecte per part dels policies? És eficaç a l'hora de tractar aquests temes?

-La veritat és que a Castellar la defensa dels animals potser no té gaire tradició. La impressió que tenim nosaltres és que no ha estat gaire acostumada a rebre denúncies i que no és un tema en absolut prioritari per a la Policia de Castellar, aquesta és la veritat. Pensem que s'ha de seguir treballant en aquests temes i que sempre estem oberts a la policia. No podem entendre que la policia no vagi a un cas on hi havia una gosseta tirada en un contenidor de deixalles, perquè això és un delictes.

I, encara que no em pogués veure -l'entrevista és telefònica- jo vaig assentir. Jo tampoc em podia creure que la policia ni tan sols acudís en una escena on s'havia comès un crim: el maltractament d'un animal, perquè aquesta hauria de ser la seva feina, protegir tots els éssers vius de Castellar i actuar quan és ferit algun sentiment, cos o dret, sigui de qui sigui.

ISABEL MARTÍNEZ

Presidenta d'ADA

-Rebeu ajuda per part dels ciutadans? I respecte?

-Normalment, no podem generalitzar, ens donen l'avís perquè actuem. Però si la gent veu un gat atropellat, avisen l'associació però no el porta al veterinari.

Per por a pagar massa, vaig pensar jo i ella m'ho va desmentir:

-No ho fan pel cost que podria valdre, per no poder quedar-se'l... Als ciutadans els fa por el fet d'assumir la responsabilitat de quedar-se amb l'animal... I deixen d'actuar”. Ens truquen perquè ens fem càrrec d'animals atropellats a la carretera o morts. Nosaltres som una associació per a animals vius, no morts.

No puc evitar que se m'escapi el somriure amb aquesta última resposta, té tota la raó:

-Col·laboració n'hi ha, però per demanar-nos que actuem nosaltres. Penso que falta una mica més de conscienciació, més sensibilitat, més respecte pels animals.

-Com podria denunciar un cas de maltractament correctament?

-El primer que et demanarem serà que facis una foto a l'animal si és visible des de l'exterior. Fes fotos, fes vídeos, que tinguem una mínima prova del que es diu. A partir d'aquí pots trucar a la policia, ensenyar les fotos, enviar-les-hi pel Whatsapp... I demanar que actuïn, o bé pots demanar a l'Ajuntament i comunicar-li els fets.

-Nosaltres, com a adolescents sense gaire recursos ni temps, com podríem ajudar a ADA?

-Hi ha moltes petites feines que s'han de fer dins de l'associació. Per exemple, semblarà absurd, però a vegades rebem trucades per anar a algun lloc on hi ha un animal mal atès però a vegades no tenim a ningú que es pugui desplaçar i demanem a la gent d'anar algun lloc, si l'animal està lligat, o perdut o abandonat, si hi podries fer fotos... Sobretot és crear una consciència entre la gent jove, transmetre la idea d'uns als altres per ajudar els animals, que no són una joguina que agrada molt quan són petits i cadellts però que quan creixen ens molesta, difondre d'alguna manera el fet d'adoptar responsablement un animal, a ajudar a conscienciar a les persones, cosa que podem fer tots, cada dia.

Finalment, ens acomiadem. Li dono les gràcies pel seu temps i penem. El primer que penso després de gravar el reportatge és que ha estat fàcil entrevistar a la Isabel. He notat que tenia coses importants a dir-me a mi i als lectors de l'Actual, i que dominava el tema d'ADA i això d'explicar l'altruisme amb els animals de l'associació. A més, parlar amb una amant dels animals com és la Isabel, et fa sentir com si el món no anés tan mal encaminat, i que encara hi ha més gent que lluitem pels drets dels animals.

Laura Garnacho
Natàlia López

Gràcies al ja consolidat projecte d'Erasmus plus cada cop més alumnes, de diferents etapes educatives, des de l'educació escolar fins la formació dels adults, poden aprendre sense temor a les fronteres. Aquest és un projecte que és duu a terme des de 1987 gràcies al treball de l'humanista, filòsof i teòleg neerlandès d'expressió en llatí, Erasmus de Rotterdam. Actualment formen part d'aquest programa 311 països i 2.199 institucions, amb la finalitat de donar noves experiències de vida i ofertes de feina als milers de persones que en formen part any rere any. Aquest projecte promou la mobilitat i cooperació entre centres educatius d'altres països, per aprendre'n la seva manera de funcionar i gestionar. Al començament aquests viatges només els podien duu a terme joves a partir dels 16 anys, però cada any s'obren més portes per nous alumnes a les escoles de secundària, dins de les seves capitals.

Com és normal, aquest és un projecte costós però gràcies a les subvencions de l'Agència de Suport Nacional, es converteix en una experiència més assequible. En el nostre cas, l'Escola "El Casal" va començar un Erasmus per l'etapa secundària obligatòria, amb escoles participants d'altres països com són Turquia, Holanda i Itàlia. Es va iniciar fa dos anys amb la finalitat d'obsequiar als alumnes més implicats i que més ho han treballat amb un viatge on poden aprendre molt més que simples matemàtiques o llengües. Per aconseguir participar en aquest projecte ens van lliurar un seguit de activitats relacionades. Si obtenies un bon resultat i mostraves una actitud correcta i motivadora, tenies més possibilitats de participar-hi. Nosaltres dues hem tingut la gran sort de poder participar en un Erasmus doblement, és a dir viatjant i acollint i, en el nostre cas, vam viatjar a Turquia.

Un cop allà cada alumne s'instal·la en casa diferents de nens residents del país. En aquest cas, dins d'una mateixa casa hi havia una persona de cada país, fet que permetia viure i conèixer més les diferents cultures. Al llarg de la setmana vam fer diverses activitats per conèixer i adaptar-te la seva manera de viure. Vam passar molts bons moments tant amb la família com amb els alumnes participants. És una experiència única i només es pot viure una sola vegada. Permet experimentar noves cultures i viure-les des de dins. Ara citarem un petit recorregut del nostre viatge. Els primers dies vam fer activitats a dins i a fora de l'escola. Vam haver de presentar un seguit de presentacions perquè els altres països disposessin de més in-

formació sobre el nostre país. No obstant això, també vam tenir l'oportunitat d'assistir a una de les cerimònies més importants a Turquia. Commemorar la mort del polític turc Mustafà Kemal Atatürk. També vam visitar moltes mesquites i un monestir. Un dels aspectes que ens van satisfer més va ser el menjar. Ens presentaven una varietat d'entrants i postres fets per les mares dels alumnes. Podíem tastar tot el que volíem. El que ens va sobtar més va ser l'ús excessiu de te; a totes hores consumien te d'un color vermellós i que tenia un gust ostentós. Vam visitar la part nord del país i ens van convidar a visitar una de les cases típiques antigues. Cal insistir que la gent de Turquia era molt generosa i sempre feia el possible perquè ens sentíssim bé en tot moment. El següent punt a considerar va ser la bona convivència i el bon vincle que vam formar. Els dies que ens quedàvem amb la família d'acollida ens vam fer una sèrie d'activitats que van permetre imposar una millor relació.

Tanmateix ens va semblar molt bona idea tenir petits temps lliures mentre que els professors decidien rutes i activitats per fer. Malgrat que els horaris eren diferents, ens vam adaptar correctament. D'altra banda, hem de dir que gràcies a aquests nous canvis, aquest ha sigut un dels molts viatges que ens han canviat la manera de veure les coses. Conèixer gent d'altres països no té preu ja que pots aprendre molt sobre ells.

Un altre punt important és els típics mercats inclinats amb molts carrerons estrets amb moltes botigues i els restaurants que els identifica. Els famosos Bazars. Per finalitzar, donem les gràcies per poder haver participat en un país tan diferent com és Turquia i poder viure pell amb pell noves experiències, riures, plors... Esperem tornar a retrobar-nos tots junts i que el contacte no es perdi mai. Gràcies a aquest projecte d'Erasmus ens ha canviat la manera de ser i de pensar i dóna oportunitats a alumnes de la nostra edat de viure aquesta experiència única i recomanable que marca un abans i un després. Així doncs, tant pels que ho sabíeu com pels que no, tan sols tenint una bona actitud motivadora i recordar-vos que pots arribar a conèixer tant d'un país i d'altres persones perquè APRENDRE SENSE FRONTERES no té límits.

APRENDRE SENSE FRONTERES

Pastafarisme?

Què és això?

Cada cop són més les persones que es sumen a aquest moviment

Oscar Galera

A Amèrica, durant el govern de George Bush (20 gener de 2001 - 20 de gener del 2009), es van imposar alguns canvis en l'àmbit educacional. Per exemple, la difusió a les escoles de la hipòtesi del disseny intel·ligent (és una teoria que defensa que l'univers va ser creat per un ens superior, un Déu) amb el recolzament de l'església i sectors polítics més conservadors. Pretenien que l'ensenyament del disseny intel·ligent fos igual que el de l'evolució biològica, que a diferència d'altres hipòtesis és una teoria acceptada per la comunitat científica.

El 2004, el Consell d'Educació de l'Estat de Kansas va ordenar a les escoles que a les classes de biologia dediquessin les mateixes hores lectives a l'any tant per l'explicació de l'evolució biològica com per la del disseny intel·ligent. Aquesta mesura va descontentar al poble americà de manera considerable, ja que la llei prohibeix l'ensenyament de la religió i el creacionisme o disseny intel·ligent en les classes de ciència dels centres educatius nord-americans. Possiblement, ja hi haurien hagut algunes altres queixes en contra del nou model educatiu, però sens dubte va ser la "queixa" o "l'escrit" de Bobby Henderson el que va causar més furor, a més també gràcies a aquella carta avui dia podem escoltar parlar sobre els "pastafaris" o el "pastafarisme".

Bobby Henderson és un físic nord-americà, que poc temps després d'assabentar-se de la mesura que havia imposat el govern de Bush, va redactar una carta al Consell d'Educació parodiant la seva idea de disseny intel·ligent, on expressava la seva fe a través d'una divinitat, un monstre de pasta (espagueti) amb dues boles de carn, a més de la seva intenció, per tal que aquesta religió s'impartís en les escoles. La seva carta va sorgir efecte i a l'agost del següent any (2006) el govern ja havia retirat aquesta llei.

Però no va ser l'única conseqüència que va tenir aquesta carta, molta gent va asabentar-se d'aquest succés i aquesta paròdia es va transformar en una religió paròdica. Una religió amb un Déu que es diu MEV (Monstre de l'Espagueti Volador) o FSM en anglès (Flying Spaghetti Monster) i uns seguidors anomenats "pastafaris" que humorísticament proclamen haver estat tocats per l'apèndix del seu Déu i que prediquen la paraula del seu senyor com si es tractés d'una religió veritable. La creença central és que el Monstre de l'Espagueti Volador també anomenat Monesvol, invisible i també indetectable, va crear l'univers després d'haver begut en excés. Aquesta borratxera del Monstre explica totes les imperfeccions del món. Els símbols principals són, per una banda, una forquilla crucificada i per una altra un colador per a pasta amb el qual els seus seguidors es cobreixen el cap. També, parodiant la religió cristiana han adaptat particularment el seu "Amén", dient en lloc "Ramén".

Des de Gener 2016 l'església del MEV ha esdevingut una religió legalment reconeguda a Holanda. Nova Zelanda és un altre exemple on viu una important congregació de seguidors pastafaris, en la qual els casaments d'aquesta església han estat acceptats des de Desembre de l'any 2015. Aquests pastafaris neozelandesos tenen la particularitat respecte a altres grups de la mateixa religió, i es que creuen que el seu Déu és intersexual i hermafrodita.

Finalment, diríem que, si us agrada la pasta i la festa, la religió més adient per a tots vosaltres és aquesta.

Survival guide for students

Ja estem a punt d'acabar el curs i això significa projectes finals i sobretot **EXÀMENS**. Però no hem d'oblidar que, rere les fantàstiques vacances d'estiu, haurem de tornar a estudiar (no tots). Aquí us deixem uns petits trucs per poder superar aquests reptes amb facilitat.

Com perdre temps a classe

Jared Bueno i Nico Fernández

Els adolescents moltes vegades trobem les classes molt avorrides i mai perdem l'oportunitat de perdre el temps i riure una mica. A continuació hi ha alguns mètodes per perdre temps i fer que la classe passi més ràpid.

DESCONNECTAR EL CANÓ:

- Procés: Tan senzill com desconnectar el canó i amagar el cable perquè no es vegi. S'ha de fer amb rapidesa ja que ha de ser abans que arribi el professor. Quan arribi i intenti engegar el canó no funcionarà. Si algú de la classe diu que el dia anterior funcionava, el professor intentarà fer-lo funcionar durant més estona.

- Mai s'ha de dir que funcionava l'hora anterior perquè aleshores està molt clar que algú ho ha tocat i el professor pot enganxar al culpable. Tampoc heu de riure mentre el profe es pregunta què està passant i mai ningú ha de dir qui ho ha fet.

- Consells: És aconsellable fer-ho amb la porta tancada perquè cap altre professor vegi el que s'està fent. S'ha de procurar fer-ho amb professors que normalment utilitzen el canó. Si resulta que anàveu a fer una activitat entretinguda, que algú digui: "Heu mirat si està ben endollat? Que de vegades falla..." i solucionat.

LES PREGUNTES:

- Procés: El mètode més senzill i eficaç és entretenir el professor amb preguntes perquè comenci a explicar coses fora del tema. Quant més enrotllat sigui el professor, millor funciona ja que amb qualsevol pregunta comença a parlar.

- Consells: Les preguntes poden ser de notícies i la societat actual, opinions personals del professor, fer preguntes com: "Què sortirà a l'examen?", o si és necessari fer que repeteixi uns quants cops la lliçó per entendre-ho bé. És aconsellable fer riure al professor perquè se senti més còmode i parli més.

LES FOTOCÒPIES:

- Procés: És molt fàcil. Quan el professor us doni alguna fotocòpia l'única cosa que s'ha de fer és, en comptes de quedar-te un full, agafar-ne tres o quatre. D'aquesta forma no hi haurà còpies suficients per a tots i el professor es veurà obligat a baixar a fer més fotocòpies.

- Consell: Destruïu o amaga les proves per no ser inculpat.

LA PORTA:

- Procés: Si veieu que el profe s'endarrereix, tanqueu la porta perquè els altres professors pensin que esteu fent classe.

D'aquesta manera ningú vindrà a veure si teniu profe o no.

- Consell: No crideu gaire perquè sinó els crits faran que vingui algú que, en veure que esteu sense qui us faci classe, cridarà al 'profe' de guàrdia.

TREBALLS DE LECTURA

Els 'profes' pensen que no en tenim prou amb el que tenim, sinó que a sobre, ens poden arribar a manar 3 o 4 lectures obligatòries per trimestre. A continuació teniu un llistat amb diferents sagues o llibres que tenen pel·lícula i que no hauríeu de llegir. En el cas que pugueu escollir la lectura, clar: Els jocs de la fam; Divergent; Harry Potter; Caçadors d'ombres; Percy Jackson; El senyor dels anells; El hobbit; No està escrit a les estrelles; El perfume i La voz dormida.

ESTRATÈGIES PER L'EXAMEN

És veritat que podeu pensar que això és fer trampes, però, algun cop a la vida, se'ns ha presentat aquell tema que no es pot memoritzar per moltes hores que li dediqueu. A vegades ens ajuda ser una mica entremaliats. Sobretot recordeu que el millor lloc per seure és el del fons i en línia recta amb la taula del profe.

- **Xuleta:** La clàssica xuleta que durant els anys hem après a amagar-les i fer-les millor.

- **Senyals:** Pels típics exercicis tipus test o veritat o fals.

- **Changing papers:** Només apte amb exàmens amb més d'un full. Deixeu al vostre company un dels fulls de l'examen quan l'acabis, mentre el profe es gira o va a contestar algun dubte.

- **'Xivar':** El que 'xiva' ha d'estar al darrere del que ho necessita. Així el primer es pot inclinar sense que el vegin. La col·locació no importa, però aquesta és la més fàcil.

- **Salvat per la campana:** Anar fent l'examen i deixar el que no sapigueu pel final de classe. Quan soni el timbre espereu a que s'aixequin tots els que han acabat. Aproveu el descontrol que té el profe per preguntar a qualsevol company la resposta. Heu de fer-ho ràpid, perquè rere això només quedareu molt pocs a classe i utilitzar alguna de les estratègies anteriors serà "impossible mission"!

VEGETARIANISME: UN ESTIL DE VIDA

Gemma Soria cuinant un dels seus plats vegetarians preferits

Xavi Vila i Mikel Muñoz

Tots hem escoltat algun cop que algú es vegetarià, però, què significa ser vegetarià? El vegetarianisme és un estil de vida en el qual algú escull voluntàriament fer una dieta basada en productes d'origen vegetal. En ser vegetarià, tampoc menges subproductes derivats de la mort d'animals, com pot ser la gelatina, ja que es tracta d'una proteïna extreta dels ossos, teixits connectius i òrgans d'algunes parts internes d'animals com porcs, vaques, etc.

Ara que sabem què és el vegetarianisme podem aprofundir una mica més i saber quines poden ser les motivacions d'una persona per fer-se vegetariana. "La principal qüestió que ens fem els vegetarians és, generalment, si ho fem per salut o si, a més, tenim en compte que volem respectar la vida dels animals. Sol ser més freqüent que es donin ambdós factors. Per tant l'alimentació principal seran els vegetals, fruites, llegums, el gra, la pasta i, com a aliment substitutiu de la carn, podrem afegir el tofu (provinent de la Xina, és una mena de formatge vegetal fet a partir de soja) i el seitán (és una preparació alimentària elaborada amb gluten de blat)", ens explica Gemma Soria Navarrete, una vegetariana de cap a peus.

Ella i gran part de la seva família és vegetariana. Tal com deia la Gemma, el vegetarianisme pot anar lligat molt estretament amb l'amor pels animals. Això es pot veure molt ben reflectit en la seva família, ja que acullen molts animals que, desgraciadament, ho han passat malament. Col·laboren sempre que poden amb diverses associacions i protectores de la zona. Orgullosa, ens explica, que ara mateix tenen una gossa que fou abandonada a Sevilla amb els seus tres cadells i ara mateix està esperant a trobar una família que la cuidi com es mereix.

Però, realment, és bo ser vegetarià? Segons Lluïsa Gimeno, de la dietètica Sol i Lluna, ser vegetarià és bo sempre que "s'entengui i es faci bé" i sempre que, com totes les dietes, s'adapti a la persona. No obstant això, ens explica que en el món del vegetarià hi ha un problema amb les vitamines del grup B, sobretot amb la vitamina B-12 (ja que en els productes que consumeixen, aquesta vitamina no es trobaria amb suficient "potència"), i per tant sovint es necessita un suplement, però ens diu que si són ovolactovegetarians, és a dir, que prenen ous i llet, no els suposaria un gran problema el fet d'obtenir els nutrients essencials. Ens ha comentat la importància de prendre fruits secs, llegums (ens explica que és l'únic producte d'origen vegetal on trobem proteïnes i que per aquest motiu es fan el tofu i el seitán) i ha insistit en que s'ha de prendre mel o gelea real perquè diu que es deixa una mica de banda i seria aconsellable prendre'n. Com a conclusió ens explica que el vegetarianisme està molt estès, i que els vegetarians no contrauen més malalties ni pateixen més carències de calci o ferro que les persones que no ho són.

A l'hora de parlar dels suplementos alimentaris ens diu que els vegans, un tipus de vegetarians molt més extrems que no mengen res d'origen animal, és a dir, tan sols s'alimenten de productes de la terra, sí que necessitarien un suplement per obtenir tots els nutrients necessaris, però que els ovolactovegetarians, en canvi, no necessitarien aquests suplementos, a no ser que l'individu es trobi en fase de creixement com podria ser un nen o un adolescent.

Lluïsa Gimeno ens ha explicat que ser vegetarià és bo, però què diuen els estudis? Ser vegetarià té avantatges sobre el no ser-ho? Segons diversos estudis el ser vegetarià té varies avantatges entre les quals trobem menys risc de contraure càncer de còlon, disminueix la pressió arterial, augmenta l'esperança de vida, ajuda a baixar de pes, disminueix les possibilitats de contraure diabetis de tipus 2... Aquestes són tan sols alguns dels avantatges que tens en ser vegetarià. Però no tot és de color de rosa: si no complements bé la dieta vegetariana aportant al teu cos tot el que necessita pots acabar trobant-te amb carències que derivin en problemes més greus. Això es deu a que el fet de ser vegetarians podem no tenir suficient calci, proteïnes, vitamina B-12 (com hem dit abans), ferro i zinc. Per tant, el vegetarianisme és bo sempre que es practiqui amb seny i tenint en compte els consells dels experts.

Oriol Gibert i Joan Corominas

El Futbol Sala Farmàcia Yangüela Castellar, després d'una llarga i complicada trajectòria en la Copa Catalunya, aquest abril passat, va arribar a las semifinals de la competició de futbol sala, un torneig on, a la final, només hi poden arribar els millors de la nació.

Després de guanyar còmodament al Sant Cugat FS (5-0), un equip de tercera divisió, i al F.S La Unión Santa Coloma (3-1), equip que per participar en la segona divisió B nacional va donar molta guerra durant les 6 fases que van jugar, el Castellar finalment jugarà l'última fase abans de la Gran Final.

Tot i això, fins fa poc, no es va saber qui seria el seu rival a semifinals de copa. El 30 de maig, es va celebrar el sorteig per desvelar aquesta incògnita i l'equip en qüestió va resultar ser, ni més ni menys, el FC Barcelona de futbol sala, sota el lideratge de Marc Carmona.

L'equip blaugrana, tot i haver perdut a la Copa del Rei contra el Palma Futsal i la Copa D'Espanya contra el Pozo Murcia, jugarà la final del la LNFS versus l'Inter Movistar durant aquest mes de juny.

Per tant, totes les mirades estan posades en aquest torneig, que tindrà lloc al setembre, tant pel Barça com pel Castellar. L'equip, per falta d'una victòria, no podrà ascendir de categoria a la lliga. Malgrat tot, guanyar aquesta competició significaria, no només fer d'aquesta una de les millors temporades del Futbol Sala Castellar, sinó també fer història i posar el seu nom en aquesta gran copa.

EL
REpte
DE L'ANY

TENDÈNCIES

jove

Sabates

Jared Bueno i Nico Fernández

01

04

02

05

03

06

Carla Farriol Llobet: "La perfecció arriba quan encaixa amb el gust personal i no amb el de la multitud"

15 anys

Instagram: @carlafarriol

Mestral Moda (Mocassins amb plataforma)

Carla Chavarrias Valverde: "Són simples però estan molt bé i, vulguis o no, m'agrada anar a la moda"

15 anys

Instagram: @carlacv_8

Nike Roshe Run

Jaume Comas Colomer: "No és per seguir cap moda. Si m'agrada me les compro i si no, no".

15 anys

Instagram: @j.comas47

Adidas Superstar

Jaume Antón Blasco: "Si a mi m'agraden me les compro, si als altres no, me les compro igualment"

16 anys

Instagram: @anton2071

New Balance 574 Varsity

Míriam Essayh Balsach: "Aquestes sabates m'encantaven, però ara les porta tothom i ja no m'agraden..."

16 anys

Instagram: @miriam_eb

Adidas Stan Smith

Aleix Russell Troya: "Perquè molen!!!"

16 anys

Instagram: @aleixrussell

Panama Jack 03

CONCERTS I FESTIVALS:
UNA NOVA OPCIO

l'Ainona Sanglas, Natàlia Barba i Irina Gallardo

Els joves comencem a sortir de festa a les nits per passar-nos-ho bé i alhora gaudir d'una bona estona amb els amics i la música. La majoria decideix anar a discoteques com per exemple Lemon a Sabadell o Cocoa, a Mataró. Aquesta és una bona opció, però nosaltres en presentem una de nova, més econòmica i que no tothom coneix, o no ha tingut l'oportunitat d'anar-hi. Us descobrim un nou món de la música: els concerts a l'aire lliure. Normalment són gratuïts, tot i que a vegades també s'organitzen festivals i s'ha de pagar una entrada (d'entre 5 i 20€). Però tenint en compte que hi van diferents grups de música, surt molt bé de preu. També cal mencionar que, en el cas dels concerts gratuïts, t'estalvies l'entrada, el guarda-roba i les consumicions. Només s'ha de pagar el transport. Afegim que mai tindràs restriccions per entrar, ja que són a l'aire lliure i pots anar vestit i pentinat com vulguis, no et faran fora per dur unes sabates blanques, per exemple, o per qualsevol altre detall amb el qual els porters de les discoteques s'hi oposarien. És imprescindible venir amb ganes de ballar, de cantar, de riure i de donar-ho tot a cada una de les cançons. Per cert, està prohibit avorir-se, de fet, és

impossible fer-ho.

En aquestes festes tothom és benvingut, i si et preocupa que els grups que toquen no t'agraden, oblida-te'n! També hi vénen DJ's que posen tot tipus de música: reage, pop, música catalana, reggaeton, etc. Ara que s'apropa l'estiu i la calor, que les nits seran més llargues i els dies més curts, que tindrem temps per passar-nos-ho bé fins que surti el sol, ara és quan s'ha d'aprofitar al màxim les vacances i per això, ara és el moment d'anar a concerts a l'aire lliure!

Cal tenir en compte que aquests concerts els avisen amb poca antelació, per tant, has d'estar atent a les xarxes socials per saber quan i on actuen. Tot i això, aquí us deixem unes quantes dates de **concerts i festivals** que ja estan confirmats **durant els mesos de juny i principis de juliol**:

1. AlQuadrat / Sant Llorenç Savall / 18-06 / Entrada gratuïta

2. Green Valley, Muchachito, Juanito Makandé i Fuel Fandango
Santa Coloma (Parc de Can Zam) / 18-06 / 15 €3. Festival Ítaca: L'Estartit
Oques Grasses / 23-06 / Entrada gratuïta
Teràpia de Shock i Acció T / 25-06 / 6 € - 3 € anticipada4. Festa Major de St. Joan, Valls /
Entrada gratuïta
La Pegatina, Dr. Calypso, Smoking souls i Mostassa / 23-06
Laxn busto, Strombers, Trashtucada i Distrito rojo / 25-065. Musik n viu: Els Catarres, Doctor Prats i La Banda Biruji
Granollers / 01-07 / Entrada gratuïta

Grunge? Swag? Hipster?

Laura Guirado i Anna Sánchez

Com cada any, diferents estils de moda s'estableixen en la societat. La nostra finalitat és introduir-vos les noves tendències. Per començar, ens hem adonat que, en general, l'estil personal es veu més definit sobre els 15 anys. A partir d'aquesta edat, els adolescents adopten ja un estil propi i no es deixen influenciar tant pels corrents de moda canviants. Per altra banda, els nens que inicien la secundària segueixen més aquestes corrents i s'estableixen diferents grups, cadascun amb un estil diferent. La majoria són influenciats per un model o persona coneguda. Aquest any, el principal exemple pels més joves -no només per la moda sinó també en estil de vida- ha estat YouTube. Aquesta plataforma ha guanyat molta fama i impacte durant el darrer any amb la nova figura dels "youtubers", gent que es dedica professionalment a gravar vídeos d'entreteniment per a aquesta pàgina. Així doncs, aquestes persones s'han convertit en un model a seguir per a molts. Tot seguit, també creiem que la música ha influenciat bastant aquest any quant a les tendències. Un exemple que es pot reconèixer fàcilment és la música ska, reggae, i derivats, que han guanyat fama dins del poble.

Basant-nos únicament en la moda de Castellar, els principals estils que trobem són els següents:

- **L'estil hipster:** Ja es porta des de principis d'any. Aquest estil està basat en l'època hippie de les dècades 60 i 70, però modernitzat. Abunden les ulleres de pasta, camises de quadres, les barbes, ondes poc definides...

Però aquests últims mesos l'estil ha evolucionat fins a una nova tendència que s'apropa a l'estil rasta-fari quant a vestimenta. És un estil deixat, colorit, còmode i casual i es porta bastant al poble. Es veuen peces de vestir amples, trenes, chokers (collarets arran de coll), diverses arracades, ronyoneres, etc.

- **L'estil grunge:** No com a tal però sí estan de moda accessoris d'aquest estil com els chokers, els llavis foscos, les trenes...

- **L'estil swag:** Aquest estil va esclatar al 2015, es caracteritza per dessuadores molt acolorides, gorres o samarretes amb determinats símbols. Aquest any ha perdut molta influència, però encara es pot distingir a internet i moltes pàgines de fotos com pot ser Tumblr.

Pel que fa als cabells, segueixen els colors fantasia i les metxes californianes hi estan guanyant força. La mitja melena i les trenes, com hem especificat anteriorment, estan de moda.

Pel que fa als piercings, hem notat lleugers canvis. Han tornat a cobrar força el septum (al nas) i els pírcings al melic. Dins les arracades, n'hi ha dos tipus que han encapçalat la resta: l'arracada a la part interior, és a dir, la que es troba arran dels pòmuls, i les arracades llargues que cobreixen

tota la orella per la part exterior.

L'element imprescindible que destaca enguany és un model de bambes marca Adidas de color blanc amb ratlles negres. Caminant pel carrer, de segur que se'n pot comptar més d'una. A més, les motxilles estan predominant molt per sobre de les bosses de mà.

Així, creiem que l'estil que destacarà aquest estiu serà una mescla entre el vintage i la roba hippie amb to roquer.

En conclusió, podem dir que en quant a moda dins de Castellar, ha sigut un any bastant personal. La gent ha buscat transmetre un estil còmode i tranquil·litzant.

No hi ha hagut corrents tan evidents com en altres ocasions.

ON COMPREM ELS JOVES?

Aina Muñoz, Maria Marín

En aquests darrers anys la gent cuida la seva imatge i sobretot els joves que intenten no dependre dels pares per pagar-se les seves despeses. Per aquest motiu els adolescents i el jovent busquen botigues on hi hagi roba que els faci destacar i seguir la moda de la tribu urbana de la qual pertanyen. Però per mala sort el nostre poble no és lloc idíl·lic per la joventut d'avui en dia.

Una d'aquestes tribus són els hipster. Aquests freqüenten les botigues de Barcelona, com per exemple la botiga americana Brandy Melville. Però la pega d'aquesta marca és que és bastant cara. Un altra marca que també prové de l'altre costat de l'Atlàntic es diu Springfield i es troba també a Barcelona. Encara que la roba no és molt menys costosa que la del Brandy, té preus més accessibles. D'aquestes dues botigues la primera és només per a noies i el segon establiment té roba per als dos sexes.

Les persones que tenen gustos més provocatius i ostentosos, vulgarment anomenades chonis o canis, solen anar a comprar a Saba-

dell. A botigues com per exemple el Can-Can, on també podem trobar roba per Swags, estudi de pírcings i tatuatges... És una botiga feta tant per a nois com per a noies. Al Bershka, s'hi pot trobar molta varietat de roba que, depèn molt com la combinis pot semblar provocativa, o també té roba que és més normal, però com s'ha dit abans, n'hi ha molta varietat. Aquesta botiga està tan cotitzada perquè té preus molt accessibles i per això hi ha menys qualitat. Aquesta botiga també té roba per a nois i noies adolescents.

Però les persones que no tenen un estil definit, sinó una manera de vestir com ho fa la majoria de gent, van a comprar a botigues com Stradivarius, una botiga que s'adapta als gustos de tothom i de totes les carteres. Hi ha molta diversitat tant en la roba i complements com en els preus. L'altra marca que els adolescents freqüenten més és Pull and Bear. Una marca unisex que es pot trobar a Sabadell, Barcelona, Terrassa i a totes les ciutats amb un tamany considerable del món.

Per la gent a les quals li agrada vestir de marca, la més famosa pels adolescents és Hollister, una marca fundada a Califòrnia i que ha tingut èxit a tots els racons del món, encara que aquí a Catalunya només es trobi a La Maquinista, un gran centre comercial de Barcelona. Les altres marques més cares i amb més renom són les que sempre hi han estat: Lacoste, Ralph Lauren, Tommy Hilfiger... Totes

aquestes marques són fetes tant per a homes com per a dones. Però només es poden trobar a Barcelona o a les grans ciutats.

Els hippies o punkis prefereixen comprar en botigues molt alternatives, situades en els estrets carrers del barri gòtic de la capital catalana. La majoria de hippies compren a botigues no tan conegudes com les anteriors, com per exemple el Partisano o a les típiques tendes que fan als carrers al barri de Gràcia, i fins i tot a Sabadell. En canvi els punkis a l'igual que els gòtics són més atrevits i volen cridar molt l'atenció, existeixen poques marques i botigues conegudes d'aquest estil. Normalment compren merchandising dels grups de música que els agraden, sèries, pel·lícules...

Aquí a Castellar, com hem dit anteriorment, no és un lloc on poder anar de compres fàcilment, ja que depèn molt de les teves necessitats. Aquí les botigues on poden comprar els joves són al Esports Castellar o al Beige (Be Tinduf). Són les botigues més adequades per trobar roba juvenil. A l'Esports Castellar trobes roba per a nois i noies, roba d'esport i sabates esportives; al Be Tinduf trobes roba per a noies, d'estil boho-chic, una barreja de hippie i bohemia amb un toc de glamour on pots trobar roba amb preus econòmics.

En definitiva, hi ha moltes botigues aconsellables per als diferents estils de cadascú, encara que moltes són cares i molta gent no s'ho pot permetre. Pots trobar marques més econòmiques amb bona qualitat, ja que avui en dia, com ja hem citat anteriorment, els joves cuiden molt la seva imatge i volen destacar davant la societat.

ENTREVISTA

”
Hi ha una frase de l'APM? per a cada situació de la vida
 “

GUILLEM SANS

DIRECTOR DE L'APM? DE TV3, PROGRAMA LÍDER D'AUDIÈNCIA DE LA NIT DELS DIMECRES

Agnès Gual

1. D'on va sorgir la idea de crear un programa com l'APM? (Alguna Pregunta Més?)

L'APM? neix al 2004 a la televisió. Però 10 anys abans, l'Antoni Bassas i el Xavier Bosch van crear el primer APM? de la història que s'emetia per Catalunya Ràdio. Van estar sis mesos fent el programa els dissabtes a les 12 de la nit fins que l'Antoni Bassas va començar a fer El Matí de Catalunya Ràdio (magazine matinal), dedicant 15 minuts del programa a l'humor d'Alguna Pregunta Més? Al 2004, celebrant els 10 anys de l'APM?, el programa va fer el salt a la televisió amb un format inventat bàsicament per en Carles Capdevila i, des de llavors, està en antena.

2. S'imaginava l'èxit que tindria la idea?

No, la veritat és que no. Quan vam realitzar el primer programa, el 14 de juliol del 2004, amb la idea de celebrar els 10 anys de l'APM? a la ràdio, ens imaginàvem que seria una aventura efímera. Però, realment, va anar molt bé i va ser un èxit d'audiència. Poc temps després, els directius de TV3 van decidir, amb bon criteri, que fos una emissió setmanal.

3. Quin creu que és el secret de l'èxit del programa a Catalunya i fins i tot per la resta d'Espanya?

Jo crec que segurament és la mala llet. L'APM? és un programa que no deixa indiferent, té una opinió i un posicionament, a més de l'humor. Aquest punt de mala llet, que comparteix amb altres programes com el Polònia, fa que l'espectador es senti identificat i segueixi el programa malgrat passin els anys.

4. Com és l'ambient de treball en un programa com l'APM?

Segurament la gent es sorpreni, ja que molta gent em diu "Quina sort! Treballes a l'APM?, això és un festival de l'humor: esteu sempre rient i comentant coses!". I no, quan arriben a la redacció es sorprenen: veuen gent treballant amb ordinadors en silenci i amb els auriculars posats. Sí que és cert que de vegades hi ha moments d'esbarjo, però jo crec que treballar a l'AMP? no difereix gaire d'altres feines. Tot i que el contingut amb el que treballem és molt divertit, no ho exterioritzem massa: a la redacció de l'APM? el més habitual és que hi hagi silenci.

5. Quin és el procés que seguïu per fer els muntatges?

Tenim uns visionadors que miren la televisió i n'extreuen el material, que nosaltres anomenem talls o píffies. Després, els guionistes creen les peces combinant els talls amb temes d'actualitat, que a post-producció els hi acaben de donar forma i les allarguen. Finalment, el dimecres entreguem el programa a TV3. Aquest procés dura, aproximadament, una setmana.

6. Considera que la televisió és cultura? Per què?

Segurament sí que és cultura, però no tota la televisió. És cultura perquè forma part de la cultura de la gent, la cultura popular. Moltes coses les he après gràcies a la televisió, però no tota la televisió persegeix aquests valors d'educar o construir una realitat. Està clar que hi ha un tipus de televisió que és pur entreteniment, però del pitjor entreteniment; però aquests programes funcionen i, segurament, són els que millor funcionen comercialment.

7. Quina és les teva secció i frase de l'APM? preferides?

Una de les seccions que més m'agraden és El defensor de l'espectador, perquè de vegades intencionalment denunciar alguns comportaments abusius del tipus de televisió groga que comentava anteriorment. Una de les meves frases preferides és la del senyor que diu "Això és una enganyifa dels de dalt!", ja que resumeix molt bé el sentit de l'APM? i els temps de crisi. Una altra frase mítica, que va ser la més votada en la commemoració dels cinc anys de l'APM?, és la de "iSe va a haber un follón que no sabe ni dónde se ha metio!", aquesta és una de les frases més fetitxe de l'APM? i encara continua tenint molt èxit.

8. Utilitza frases i expressions de l'APM? a la seva vida quotidiana o n'ha sentit utilitzar?

I tant! Jo en faig servir i al meu entorn hi ha molta gent que n'utilitza. El primer lloc on vaig sentir frases de l'APM? és el Camp Nou: jo hi anava habitualment i sentia frases com "iCuidao!" o "iSa matao Paco!". També n'he escoltat en altres entorns, i molta gent n'ha escrit en correus electrònics sense saber que jo era el director de l'APM?. Jo crec que hi ha una frase de l'APM? per a cada situació de la vida.

11
 respostes

- 1. Un tret principal del seu caràcter?**
L'esforç.
- 2. Un defecte que no pot dominar?**
Els nervis.
- 3. Una persona a qui admiri?**
Lionel Messi.
- 4. La seva paraula preferida?**
Esperança.
- 5. El seu plat preferit?**
El xai al forn.
- 6. Amb quin animal s'identifica més?**
Amb cap.
- 7. Un cantant?**
El grup Manel.
- 8. Una pel·lícula?**
El Padrino.
- 9. Un llibre?**
1984 de George Orwell.
- 10. Un programa?**
L'APM?.
- 11. Un comiat?**
De solter.